

ΤΙ ΚΙΦΑΛΙ ΚΑΙ ΤΙ ΠΟΔΑΡΙ

Σκόπια και τεβενούμ' πασί

Έ λοιπόν, επουγαλεύτα. Ά θα αρχινώ και λέγω ξάν.....κι επεκεί λέτεν, εσύ όλο κάτ' ευρίκς και λές. Τη π.....ας τα παιδία, ατώρα εγνέφσανε, και εθυμέθαν ότι είναι Μακεδόνες, και τα γονεακά τουν κρατούν ας στον Μέγαν Αλέξανδρον; Ούς ατώρα πού έταν με την Γιουγκοσλαβίαν έναν, γιατί κι έλεγαν, εμείς ντό δουλείαν έχωμε με τοι Κροάτες, με τοι Σέρβους, και με τοι Ερζεγοβοσνίους; Γιατί κι έλεγαν εμείς είμες Έλληνες, τα ρίζας εμουν κρατούν ας σην Ελλάδαν κι ας στον Μέγαν Αλέξανδρον; Αμώ την ρίζαν ατουν.....! Αλλά ούς ατώρα που έτον ενωμένον η Γιουγκοσλαβία έτον καλά. Άλλ' εδούλευαν κι επολέμαναν, κι ατοίν άμον τα τίζας έτρωγαν κι έπιναν.....Η δουλείαν ατουν έτον πώς θα κομπώνε τοι τουρίστας, και τοι φορτηγαντζήδες που εδ(ε)αβήναν ας σα στρατάς ατουν, και πώς θα κλέφν' ατς, τα λιμόσκυλα τα λιμοσοφεμένα. - Αέτς εποίκαν εμε και εγαμάρτσα το στόμα μ' -. Θα έκλεφταν ότι επόρνανε, άμον τοι ποσάδες (γιουφτάντας), και θα εκόλιζανε σε ψεύτικα πρόστιμα για να βάλνε ατοίν τα παράδες σα τσόπε(α)ς ατουν.....!! Οι αβράκωτοι.....!! Και πολλά φορές ετάβιζαν αναμεταξύ ατουν....., άμον τα σκυλία για τ' έναν στούδ'.....! Ατόσα χρόν(ι)α ας σ' 'εμετέρ' τς έτρωγαν κι έπιναν, κι έκλεφταν.....και οι Σέρβοι πα από πίς εδούλευαν και εφάϊζαν ατά τα ζεπίρας.....κι ατοίν.....άχρηστα παρτάλ(ι)α....ελεκιουλ(ι)άδες ψαλαφούν και τ' αλεστικά.....!!! Χορτασμονήν κι είχαν, κι έχνε τα πισκογούλκα. Τα χτήν(ι)α πα κάποτε σταματούν να τρώνε κι αρχινούν και μαρουκούνταν. Αοίκον σκατωμένον μιλ(ι)άτ'. Ο Θεόν.....ντό να λέγω ατόν πά.....εποίκεν ατς, είδεν ατς και ενερ(ι)άστεν ατς.....! Ο Θεόν πα από καμμίαν εφτάει λάθη. Έναν πα έταν ατοίν. Αν ερωτάς ατον , θα λέει σε.....ντό να εποίνα, σίτ(ι)α έχτιζα 'τς ετσακώθεν η μαλά μ'.....ήμαρτα Θεέ μ' εκολατίγα.....!!

Κι από τιδέν κι έν. Αν αφήνωμ' α τς' να παίρνε τ' όνομαν ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, άναυα ντο θα γαμαρίζν' ατο, θα σκούνταν σο ποδάρ' και οι Αλβανοί.....Άλλο κάρον με πατάτες.....Σ' ατουνούς σουμά θα ψαλαφούν και οι Βούλγαροι.....και η Θεσσαλονίκη πα σουμά εν.....και σο τέλος.....- Δύο γαιδάροι μάλωναν σε ξένο αχυρώνα - .....Θα ταβίζνε ποίος θα παίρ' κι άλλο πολλά.....

Βρέ τα ακαθάρματα.....! Έχνε δύο ποδάρ(ι)α, δύο χέρ(ι)α και

εθαρρείς ομοιάζνε αρθώπ'...! Αλλά ντό να εφτάς ατς. Έμαθανε σο κλεψίον. Πάντα από έτον η δουλείαν ατουν. Κι εσέγκαν καμίαν τ' αχούλ(ι)α τουν να δουλεύνε.....- Και μαέρ έχνε.....;- Κι εσέγκαν καμίαν τα κώλ(ι)α τουν αφκά κεκά να σπίγκ' ν ατα και ζούνε άμον όλον τον κόσμον και προοδεύνε. - Χά, ντό εν από !! - Και γιατί; Αφού άλλ' ενούνιζαν για τ' ατουνούς ! Ατοίν μανάχον έκλεφταν.....!!Κι ατώρα ξάν το ίδιον εφτάνε. Πολεμούν να κλέφνε το όνομαν, την ιστορίαν, και το γιοσμαλούκ' ν εμουν γιατί επέμναν μαναχοί, άμον κοβόρ' σην άκραν τη παρχαρί.....!! Κοβόρ' που ψέεται αφκά σον ήλιον, σκυλάζ' και τριυλίσκουνταν ατο τα σκατόμυγας....! Όλαν επεβρότσαμε το χαρτί.....! Την πίστ' τη κοσμί να βλαστημώ εγώ..... Αλάϊ μαλαΐ δύο εκατομύρια είν' και ετάραξαν εμας !! Αλλά ατοίν κι φταίνε. Φταίει από τεμέτερον το κράτος, κράτος να εφτάει ατο κανείς, που κι εγροικά να χωρίζ' σα δύο χτήν(ι)α αχύρ'. Αφήν' ατς και έρχουνταν σην Ελλάδαν με τα αυτοκίνητά τουν, και γράφνε απάν Μ (Macedonia). Λάσκουνταν αδακά άμον τα πλυμένα μαντήλ(ι)α, και κουρφέυκουνταν κέλα. Μω τον νόμο σ' ! Κι επορώ να εγροικώ, κι επορούμε να τσουρώνωμε τα στόματά τουν; Κι επορούμε να καθίζωμ' ατς κά; Ντό εν από με τ' εμάς; Ετσατσάλωσαμε τα κώλ(ι)α μουν και όποιος προφτάν' έρται και σαχπών' ατα. Κάθαν κοπρομούμουλον σκών' κιφάλ' και περιπαίζ' μας. Πού εν από το αρχαίον Ελληνικόν ήθος, κύρος και μεγαλείον; Πού έν, που αντίς να καλκεύωμε και γαμισιλ(ι)αεύωμε ατά τα ψοφάλογα, αφήνωμ' ατα να τρέχνε σ' αλών(ι)α μουν....., και καλκεύνε και τα φοράδας εμουν!! Ένουμνες ο περίγελος τη κοσμί.....!

ΚΑΝΕΙΤΑΙ σας.....Κανείται εσάς πά, και τεμέτερον το Ελληνικόν το κράτος εμουν, που απόσα χρόν(ι)α τρώει με τ' έναν το χέρ', και με τ' άλλο μαλάζ' τα κάκκαλα τ' και λάσκεται..... ΚΑΝΕΙΤΑΙ.....!!

Ατώρα όποιος δεβάζ' ατά τα τσιζία αδακά θα λέει ατός ρατσιαστής, εθνικιστής και ξέρω γώ έν.

Όχι. Νιά ρατσιαστής και νιά εθνικιστής είμαι. Νεγκασμένος είμαι. Ενεγκάστα, κι επουγαλεύτα να ακούω πορδία. Αλλά έναν παροιμίαν τεμέτερον από λέει. Άν τουρτεύ' ς τα κώλ(ι)α, πορδία θ' ακούς ! Ενεγκάστα, πώς να εφτάμ' ατο δηλαδή. Απές σην Ελλάδαν ζούμε. Το Δημοκρατικόν την Ελλάδαν, και κι θά επορούμε να νουνίζωμε, και να λέμε ατά ντο νουνίζωμε; Ζατί απάν σ' από την Δημοκρατίαν επάτεσαν όλ', και ο κάθα είς εφτάει τη κιφαλί ατ', και λέει ίντ(ι)αν θέλ'.....Και χωρίς πλερωμήν. Αλλά καλά είπεν ατός ο χρυσόστομον

ο Ζουράρης. Είχεν ατον σην τηλεόρασην, σην εκπομπήν ατ' ο Παπαδόπουλον και ερώτεσεν ατον. - Εσύ τι όνομα θα έδινες στά σκόπια - Κι ατός είπεν.....ΤΑ ΠΑΠΑΡΙΑ ΜΟΥ.....Τερέστ' ατο σο You tybe.....

Έει, εσείς οι τρανοί, αξέστεν και καμίαν τον λαόν. Αξέστεν από καμίαν και τοι καθηγητάδες.....ΜΑΝΑΧΟΝ ΑΞΕΣΤΕΝ.....

Παρέξ' και τη προσωπί σουν,
και με το συμπάθιον.

Κεβρεκίδης Αλέξανδρος.
Ωραιόκαστρον 12- 7 - 2009